

Okrúhly rok

Veľký Rozsutec Foto - Eugen WEINER

A máme ho tu! Už pár týždňov rok 2010 neúprosne ukrajuje zo svojej cesty do cieľa. Jeho dve nuly, ktoré si na svojich pleciach nesú dvojka s jednotkou, akoby predznamenávali okrúhly charakter niektorých významných udalostí našej milovanej Terchovej. Bude to už 430 rokov, čo sa prvýkrát písomne spomenula Terchová (vtedy

Kráľova). 65 rokov ubehlo od ukončenia druhej svetovej vojny, strašného obdobia, počas ktorého zanechal front výraznú jazvu aj na Terchovcoch a ich majetkoch. V roku 1990, čiže pred 20 rokmi, začali písať svoju históriu noviny Terchová a tiež Cyrilometodské dni. Obe diela významne formujú „ponovembrový“ život v Jánošíkovom kraji. Viem, že výročí osláv, podujatí (nielen okrúhlych) bude v tomto roku určite viac. Navyše nás čakajú dvojce významných volieb – parlamentné i komunálne. Preto vám, milí priatelia, želám v okrúhlom roku čistý vzduch bez emisií a na nástenkách všetkého druhu len samé pozitívne informácie. A pre oslávenkyňu Terchovú mi dovoľte pripojiť svoje osobné vyznanie.

Terra Terchová

Terchová
terra mystická
žiť život v nej
udalosť magická

Pohľady po nej
dušu pohladia
pohľady po vrchoch
i do dolín vábia

Perlou Vrátnou
krištáľ preteká
z jari hučí
v lete chladí horká

Tu nemé kamene
či sochy skál
sťaby živé nehybne
strážia krásu brál

Tu cítiť šum hory
vôňu zeme za pluhom
hlas zvoncov z lúk
hmlu lejúcu sa priehybom

Pomedzi Pupovce
slnko z rána vchádza
lesklá ranná rosa
kvetenu pohľadza

Tu si našiel miesto
človek v kraji vzácnom
dostal ho do vienka
nazval zemským rajom

Mystická si
terra terchovská
žiť život tu
odhaľuje tajomstvá

Marián ZAJAC

Myšlienka na tento čas:

PRIAZEŇ OSUDU PRIATEĽOV ZÍSKAVA,
NEPRIAZEŇ ICH SPOLAHLIVO PREVERÍ.

Seneca

Z obsahu čísla:

- Vtedy pred 20 rokmi
- Obecný úrad informuje
- Osobnosti Terchovej
- Detským perom
- Šport + ďalšie zaujímavosti

VTEDY PRED 20 ROKMI

(I.)

Aj rok 2010 ponúka z pohľadu našej obce niekoľko zaujímavých výročí, ktoré by nemali ostať nepovšimnuté. V marci napríklad oslávia noviny Terchová svoje 20. narodeniny, v apríli si pripomenieme 430. výročie zakladajúcej listiny obce (22. 4. 1580), začiatkom júla to bude presne 20 rokov, čo sa uskutočnil pamätný prvý ročník Cyrilometodských dní. Samozrejme, na stránkach nášho dvojmesačníka sa k uvedeným, ako aj ďalším výročiam vrátime. V tomto čísle si v stručnosti priblížime obdobie, keď sa začiatkom roka 1990, v dôsledku prevratných spoločenských zmien, ktoré naštartoval 17. november 1989, ujali vedenia Miestneho národného výboru v Terchovej (MNV) noví funkcionári.

Na sklonku roka 1989, keď išlo o našu budúcnosť, vyžarovalo z množstva ľudí úprimné nadšenie, fluidum slobody, optimizmus a pevné odhodlanie meniť svet. Z námestí väčších miest sa revolučné myšlienky rýchlo rozšírili aj do slovenských

dedín, kde sa taktiež začali postupne formovať nové spoločenské pomery. (O situácii v Terchovej na prelome rokov 1989 – 1990 podal svedectvo Pavol Michálek v rozhovore, ktorý bol uverejnený vo vianočnom vydaní novín.)

Prakticky počas celého januára 1990 sa konali na rôznych miestach našej obce stretnutia miestnych občianskych aktivistov. Cieľom bolo nájsť vhodných adeptov, ktorí by v pokojnom duchu a bez zbytočného traumatizovania verejnosti vymenili odchádzajúcu garnitúru vedenia MNV. Konečný výsledok zdĺhavých rokovaní, kde sa neraz i poriadne iskrilo (v hre bolo viacero mien), prekvapil nielen mnohých občanov, ale aj samotných adeptov. Po starostlivom zvážení všetkých okolností oslovené osoby ponuku viest' obec prijali.

V štvrtok 1. februára 1990 sa tak ujali najvyšších terchovských funkcií traja mladí, ambiciózni muži (predseda Milan Opalka, podpredseda Ladislav Hanuliak, tajomník MNV Peter Cabada). Ich vekový priemer predstavoval niečo vyše 27 rokov a viaceré dobové noviny (dokonca aj české, keďže sme žili v spoločnom federálnom štáte) a rozhlas tento fakt nezriedka zvýraznili. V každom prípade išlo o zaujímavú a najmä netradičnú funkcionársku trojicu. Niekoľko rokov sme žili a pôsobili mimo Terchovej, mali za sebou rozdielne životné skúsenosti, štúdium či prax v príslušnom odbore. Pred sebou sme však videli primárny spoločný cieľ: urobiť všetko možné i nemožné, aby sa naše rodisko stalo modernou prosperujúcou obcou, plne absorbujúcou svoj tradičný duchovný, kultúrny a prírodný potenciál. Občania nás ale poznali veľmi málo, preto bolo nevyhnutné získať si čo najskôr ich dôveru. Pravdu povediac, ani

dnes s odstupom 20 rokov nedokážem s určitosťou tvrdiť, či sa nám to aspoň sčasti podarilo.

Od prvých chvíľ bola pred nami poriadna fúra tvrdej roboty. Pustili sme sa do nej s mladickou vervou, vedomí si, že nás čakajú časté neľahké situácie a rozhodnutia. Akoby aj nie, veď vo funkcionárskej sfére sme boli totálni amatéri a náš pohľad na niektoré otázky občas pripomínal síce iniciatívneho, ale naivného, neskúseného romantika. Inú nepríjemnú skutočnosť predstavoval fakt, že sme prakticky nedisponovali nijakými vplyvnejšími kontaktmi. Na „okrese“ stále pôsobili dlhoročné kádre s ľahko čitateľnou komunistickou pečiatkou na čele, s ktorými bola veru dosť ťažká komunikácia. Príležitostne vo svojich spomienkach zabľúdím do vybavenia si niekoľkých rokovaní, ktoré som bol nútený s týmito ľuďmi absolvovať. Stálo by to azda aj za knihu poviedok... Všetko bolo pre nás, mladých adeptov terchovského funkcionárskeho chlebiča, akési prazvláštne, čudné, no najmä nepochopiteľné. Tí, ktorí v čase „normalizácie a konsolidácie spoločnosti“ nemilosrdne kádrovali, súdili a trestali, sa zrazu preorientovali do polohy „úprimných, vnímavých“ úradných rehabilitátorov.

Dokážem si živo predstaviť, ako tento akt znášali postihnutí a vtedy čerstvo rehabilitovaní...

Nemám v úmysle venovať sa bližšie našej vtedajšej robote a konkrétnym pracovným výsledkom. Z dnešného pohľadu by to už bolo možno nielen

smiešne, ale pre mladšie ročníky určite aj nezrozumiteľné. Na ilustráciu dobových pomerov však predsa len pripomeniem jednu tému, ktorá sa neskôr stala terčom tvrdej kritiky zo strany viacerých Terchovcov. O čo vlastne išlo? Už na jar 1990 sme sa pokúsili (s najväčšou pravdepodobnosťou ako prví vo vtedajšej federácii) zrealizovať odvážny projekt obecnej spoločnosti, ktorá by združila všetky miestne hotelové a reštauračné zariadenia. Treba mať ale na zreteli, že proces privatizácie bol ešte ďaleko za Rozsutcami a chýbala i nevyhnutná legislatíva. Uvedomovali sme si to, no aj napriek danej realite, za výdatnej podpory a kontaktov bývalého dlhoročného predsedu MNV Stanislava Hanuliaka, sa vedenie obce (teda my traja) rozhodlo podniknúť nerovný boj. Vedeli sme, aké „zisky“ mala Terchová v uplynulom čase z týchto zariadení a veľmi nás trápilo, ako málo si ich vtedajší prevádzkovatelia všimli otázku komplexnejšieho rozvoja obecnej infraštruktúry. Tušili sme tiež, že čoskoro nastanú prevratné vlastnícke zmeny, ktoré nás

nemôžu za nijakých okolností zaskočiť. Početné rokovania, ktoré neraz trvali na úrade do neskorých nočných hodín, nakoniec vyústili do projektu spomínanej obecnej spoločnosti. Náš projekt mal v konečnom dôsledku viesť k zásadnému zvýšeniu ekonomického potenciálu Terchovej; s ním, samozrejme, súviselo aj postupné prehlbovanie kvality životnej úrovne jej obyvateľov (duchovné aktivity, kultúrna činnosť, šport, starostlivosť o mládež...). Zámer vytvoriť obecnú spoločnosť podporila prostredníctvom podpisovej kampane i značná časť spoluobčanov. Mandát od nich sme teda mali, a tak nás čakali rokovania s Interhotelmi Ružomberok a Reštauráciami Žilina, ktoré spravovali jednotlivé zariadenia na území obce. Išlo o zložité rokovania a ešte ťažšia, komplikovanejšia komunikácia bola s ministerskými úradníkmi, ktorým terchovská myšlienka ani len v najmenšom nevoňala. Zreteľne som to vycítil pri nespočetných pracovných stretnutiach v Bratislave. Čo nás ale najviac prekvapilo, bola reakcia časti našich ľudí,

zamestnaných v hotelových a reštauračných prevádzkach. Naleteli na prázdne sľuby svojich vtedajších zamestnávateľov, ktoré už v inkriminovanom období nemali nijakú racionálnu perspektívu. Zámer konštituovať obecnú spoločnosť tak nepodporili. Snažili sme sa ich presvedčiť rôznymi argumentmi, márne. V tejto súvislosti si živo spomínam, ako sme raz pri ceste do Vrátnej za pracovníkmi istého zariadenia služieb mali v päťach vedenie Interhotelov. Nasledovala automobilová naháňačka v Tiesňavách, počas ktorej si to rozdala naša úradná „embéčka“ s ružomberskou „šestotrinástkou“... Do cieľa sme prišli takmer súčasne, čo vlastne symbolizovalo, že z hľadiska celkového výsledku zápasu prehrali obidve strany. Obecná spoločnosť nevznikla a Interhotely sa postupne rozpadli!

Dnes je to už všetko nenávratnou súčasťou histórie. Ďalší vývoj a peripetie v oblasti všestranného rozvoja obce i cestovného ruchu predstavujú odlišnú kapitolu, ku ktorej sa možno v budúcnosti vráti iný priamy aktér udalostí. Pokiaľ ide o mňa, platí, že ešte vždy mám

pred očami tie nezabudnuteľné chvíle, ktoré som zažil počas dvojročného výkonu svojej funkcie (tajomník MNV, respektíve prednosta Obecného úradu Terchová). Spolu s hŕstkou iných nadšencov a odvážnych ľudí (klobúk dolu pred nimi!) sme rozbehli aktivitu, z ktorých niektoré výrazne prekročili hranice terchovského chotára. To však nepíšem preto, aby som sa nebodaj chváľil. Podobná vlastnosť, na moju osobnú škodu, je mi cudzia a predošlými riadkami som len chcel pripomenúť, že presne pred 20 rokmi, v čase neopakovateľnej eufórie z nadobudnutej politickej i náboženskej slobody, dostali príležitosť viesť obec traja mládenci, ktorí mali vysoké ciele. Čo sa z nich splnilo a čo nie, vieme len my traja zainteresovaní. Osobne som však presvedčený, že naša robota mala svoj význam a zmysel bez ohľadu na to, čo nasledovalo v ďalšom období.

Peter CABADAJ

Poznámka – V najbližšom čísle si pripomenieme okolnosti vzniku vydávania novín Terchová, ktoré sa „narodili“ pred 20 rokmi (marec 1990).

Veci sú naopak

Rešpekt je pojem, ktorý sa v súčasnosti prejavuje v rozličných úrovniach. Vďaka jeho masovému používaniu, často nesprávne prezentovanému v médiách, sa z neho stáva sprofanovaný termín, ktorý sa používa hocikde a všakovako. Do kultúry komunikácie sa začína prerývať spolu s nutnou grimasou, vypúlenými očami a hnevom v sebe. Občas to pôsobí komicky, inokedy veľmi trápne a nebudem ďaleko od pravdy, ak poviem, že aj poľutovaniahodne. Nechcel by som sa dotknúť nikoho, ale odpovedzte si sami. Nie sme aj my občas takí, že chceme, aby nás druhí vnímali s rešpektom, a preto sa opičíme po iných, preberáme vzory správania, ktoré zaiste nekorešpondujú s našim vnútrom? Napriek tomu to robíme, aby to aspoň vyzeralo

dobré. Dôvody sú prosté: o neobyčajných veciach sa hovorí, šokujúce je v kurze. Tiež nebažíme po informáciách, ktorých skutočným cieľom je informovať, ale „plníme“ naše mysle neužitočnými polopравdami. Niektorí však toho obsiahne viac – mladá generácia má už „informačný šum“ nastavený na vyšších obrátkach, a to znamená, že dokáže vnímať viac informácií naraz. Následne však vzniká opačný efekt. Vieme toho veľmi veľa, ale len 10 percent podstatného. Dokážeme súdiť všetko naokolo najrozličnejšími meradlami, ale samých seba nedokážeme. S rešpektom pozeráme na tých, ktorí sú ako my, ale dáme za pravdu médiám, ktoré ich podľa svojich pravidiel posadili na piedestál. Urobili nám službu, my to už len odsúhlasíme. Vieme o tom

a tom enormné množstvo, ale v skutočnosti sa nevieme vôbec vyjadrovať, povedať hoci len obyčajné slová. Tie sú dnes nudné a ošúchané. Rešpekt hodnôt a rešpekt k byčajnému človeku akoby pominul. To, čo bolo kedysi veľkým tabu, je dnes bežnou a otvorenou vecou. Všetko sa dá napadnúť, na všetko je kľúč i argument. A potom príde deň, keď z väzenia vyjde atentátnik so slovami, že on je večný Kristus. Z každej strany potom počujeme tieto bláznovstvá a možno ani prirodzene nekrútime hlavou, pretože sme si zvykli na slová neúctivé, slová bez potrebného rešpektu. Práve v tejto dobe sa natíska otázka – je pre nás ešte niečo sväté?

Václav BOBÁŇ

UZNESENIE č. 8/2009

zo zasadnutia obecného zastupiteľstva Terchová,
konaného dňa 11. 12. 2009

Prítomní: 10
Neprítomný: 1
Ospravedlnený: 1

Návrhová komisia uznesenia:
Predseda: MVDr. Ján Hanuliak
Člen: Ing. Milan Laurenčík
Člen: Ing. Jozef Panták

Zapisovateľ:
Ing. František Kadaš

Overovatelia zápisnice:
Ing. Eva Synáková
p. Anna Šmehýlová

Vysvetlivky pri hlasovaní: **ZA**
PROTI
ZDR
-

hlasovanie za
hlasovanie proti
zdržanie hlasovania
neprítomnosť (nehlasovanie)

A)

berie na vedomie

1. Informáciu zo zasadnutia obecnej rady zo dňa 07. 12. 2009 priebežne.
2. Poďakovanie p. Vladimírovi Gembešovi a p. Miroslavovi Romančíkovi za humanitárny čin – darcovstvo krvi.
3. Informáciu Mikroregiónu - Terchovská dolina o zbere a zneškodňovaní komunálneho odpadu.
4. Dôvodovú správu k návrhu Zmeny a doplnku č. 2 územného plánu sídelného útvaru Terchová ako i k návrhu všeobecne záväzného nariadenia obce o záväzných častiach Zmeny a doplnku č. 2 územného plánu sídelného útvaru Terchová.

HLASOVANIE		MVDr. J. Hanuliak	ZA	V. Mažgút	-	A. Šmehýlová	ZA
Mgr. V. Berešíková	ZA	M. Jánošík	ZA	Ing. J. Panták	ZA	Ing. M. Zajac	ZA
J. Dávidík	ZA	Ing. M. Laurenčík	ZA	Ing. E. Synáková	ZA	F. Zicho	ZA

B)

konštatuje, že

- a) Návrh Zmeny a doplnku č. 2 územného plánu sídelného útvaru Terchová vrátane jeho záväzných častí bol prerokovaný v súlade so zák. č. 50/76 Zb. v znení neskorších predpisov ako i v súlade s vyhláškou č. 55/2001 Z. z..
- b) Návrh Zmeny a doplnku č. 2 územného plánu sídelného útvaru Terchová vrátane návrhu jeho záväzných častí bol zverejnený v obci na uplatnenie pripomienok zo strany fyzických i právnických osôb podľa platnej legislatívy.
- c) Do návrhu Zmeny a doplnku č. 2 územného plánu sídelného útvaru Terchová vrátane návrhu jeho záväzných častí boli zahrnuté podľa „Vyhodnotenia pripomienkového konania ..“ všetky obcou akceptované pripomienky.
- d) Krajský stavebný úrad v Žiline vydal k návrhu Zmeny a doplnku č. 2 územného plánu sídelného útvaru Terchová ako i k návrhu všeobecne záväzného nariadenia obce o záväzných častiach Zmeny a doplnku č. 2 územného plánu sídelného útvaru Terchová kladné stanovisko.

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

C)

1. s c h v a ľ u j e

- a) Návrh Zmeny a doplnku č. 2 územného plánu sídelného útvaru Terchová.
b) Všeobecné záväzné nariadenie obce o záväzných častiach Zmeny a doplnku č. 2 územného plánu sídelného útvaru Terchová.

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

2. s c h v a ľ u j e

Všeobecne záväzné nariadenie č. 2/2009 o výške mesačného príspevku na čiastočnú úhradu nákladov škôl, školských zariadení a výchovno – vzdelávacích zariadení.

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

3. s c h v a ľ u j e

Komisie pre inventarizáciu majetku obce Terchová a podriadených organizácií podľa priložených zoznamov.

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

4. s c h v a ľ u j e

Odpredaj pozemku KN parc. č. 6359/2/1 – zast. plocha o výmere 108 m² a KN parc. č. 6359/2/2 – zast. plocha o výmere 108 m² v kat. území Terchová v podiele 1/5 – ina pre p. Ľudmilu Triščíkovú, 013 06 Terchová č. 1045 a p. Annu Poništovú, Košutská 40/12, 036 01 Martin. Cena pozemku 3,32 €/1 m².

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

5. s c h v a ľ u j e

Odpredaj časti pozemku neknihovaných parciel 17334 a 17026 o výmere cca 162 m² a časť neknihovaného pozemku 17027 o výmere cca 174 m² pre p. Jána Romančíka a manž., Družstevná 172, 013 06 Terchová. Cena pozemku 3,32 €/1 m².

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

6. s c h v a ľ u j e

Odkúpenie pozemku pod prístupovým chodníkom k Relaxačno – informačnému centru TERCHOVEC s. r. o. v prospech obce. Cena pozemku 16,60/1 m2 (500,- Sk).

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

7. s c h v a ľ u j e

Zriadenie Obecného hasičského zboru.

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

8. s c h v a ľ u j e

Ocenenie predsedovi Dobrovoľného požiarneho zboru Terchová - cena starostu obce Terchová.

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

9. s c h v a ľ u j e

Rozpočet obce na rok 2010.

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

10. s c h v a ľ u j e

Úpravu rozpočtu za rok 2009.

HLASOVANIE		MVDr.J.Hanuliak	ZA	V.Mažgút	-	A.Šmehýlová	ZA
Mgr.V.Berešíková	ZA	M.Jánošík	ZA	Ing.J.Panták	ZA	Ing.M.Zajac	ZA
J.Dávidík	ZA	Ing.M.Laurenčík	ZA	Ing.E.Synáková	ZA	F.Zicho	ZA

11. s c h v a ľ u j e

Návrh dátumov zasadnutí obecného zastupiteľstva a obecnej rady v roku 2010.

Obecné zastupiteľstvo:

26. 02.

23. 04.

25. 06.

27. 08.

22. 10.

12. 11.

Obecná rada:

22. 02.

19. 04.

21. 06.

23. 08.

18. 10.

08. 11.

HLASOVANIE		MVDr. J. Hanuliak	ZA	V. Mažgút	-	A. Šmehýlová	ZA
Mgr. V. Berešíková	ZA	M. Jánošík	ZA	Ing. J. Panták	ZA	Ing. M. Zajac	ZA
J. Dávidík	ZA	Ing. M. Laurenčík	ZA	Ing. E. Synáková	ZA	F. Zicho	ZA

D)

u k l a d á

Obecnému úradu riadiť urbanisticko-architektonický rozvoj dotknutého územia obce podľa týchto schválených dokumentov.

Viktor Vallo
starosta obce

Vrátna®
FREE TIME ZONE

Ski klub Vrátna a spoločnosť OMNITRADE, a.s. organizuje:

INTERKRITERIUM

26. - 27.1.2010, 29. ročník
Vrátna - Slovakia

25.1.2010 o 18.00 hod. slávnostné otvorenie v lokalite Paseky

Medzinárodné preteký žiakov v zjazdových disciplínach

Internationales Skirennen für Kinder in Alpin Disziplinen

International Ski Race for children in Alpine Disciplines

pod záštitou Prezidenta Slovenskej republiky, Slovenského olympijského výboru, Ministra školstva SR, Starostu obce Terchová a Žilinského samosprávneho kraja

25.1.2010 o 18.00 hod. ohňová show
tanečné skupiny
DJ Richie
ohňostroj

**KLAVÍRNY KONCERT
DETI DEŤOM**

Účinkujú klaviristi z triedy Mgr. Zuzany Patrňákovéj

- 5, 6 a 7 - roční: Sofia Zavdilová, Nataška Berešíková, Tereza Fornerová, Gabika Beliančinová, Anika Hanuliaková, Alexandra Ondrušová
- 4 - roční hra: Stelka Jozefčíková, Magdalénka Ondrušová, Veronika Valchárová, Stanka Bielková, Majka Micháľková

Vrátna SNOWBOARD
EURÓPSKY POHÁR

PARALELNÝ OBROVSKÝ SLALOM

PIATOK 29. 1. 2010
9:00 KVALIFIKÁCIA
12:00 - 15:00 FINÁLE
15:00 NEBESKÁ MUZIKA, DJ
MODERÁTOR TOMAGGIO.FM

SOBOTA 30. 1. 2010
9:30 TRÉNING, KVALIFIKÁCIA
13:00 - 15:00 FINÁLE
15:00 HELENINE OČI, TERCHOVSKÁ MUZIKA
9:00 - 15:00 ŠKODA SNOW SHOW 2010
17:00 KATEGÓRIA OPEN BIG AIR
21:00 PARTY - DJ EDWARD ADOO (UK)
MODERÁTOR TOMÁŠ HAFNER

ZÁŠTITA NAD PODUJATÍM - PODPREDESA VLÁDY A MINISTER ŠKOLSTVA SR

DETSKÝM PEROM

Po dlhšom čase sa opätovne prihlasujú naši najmladší autori. Do nepravidelnej rubriky Detským perom napísali príspevky o tom, čo pre nich znamenajú, respektíve ako prežívali vianočné obdobie. Texty, ktoré uverejňujeme, pochádzajú od žiakov ZŠ Terchová – ústredie a ZŠ Struháreň.

Na Štedrý deň pohoda,
vonku zneje koleda,
pod stromčekom darčeky,
na stromčeku salónky.

Na stole už kapor leží,
vonku zase pekne sneží.
Ozdoby sa ligocú,
sviečky sa nádherne trbliecu.

Na Silvestra šampanské,
Nový rok zas začína,
predsavzatie si treba dať,
veľa lásky pre blízkych mať.

Kristína MIHOVÁ
a Mária HANULIAKOVÁ, 9.C

ČARO VIANOC

Na Vianoce u nás doma,
Ježiško k nám prišiel znova.

Šalát, rybky chutnučké,
koláčiky sladučké.

Po večeri ku stromku
dali sme si salónku.

Pod stromčekom darčeky,
na stromčeku zvončeky.

Veľa sme ich dostali,
susedov k nám pozvali.

Vianoce sú za nami,
s láskou sme ich prežili,
všetkých členov rodiny veľmi potešili.

Pavína LACEKOVÁ
a Jana HALASOVÁ, 9.C

Na Vianoce u nás doma,
nemáme nikdy pokoja.
Všade zhon a veľa vzruchu,
spôsobuje to poruchu.

Mame, tej sa musí dariť
upratať a aj navariť.
My len vonku beháme,
všetko na ňu necháme.

Keď je večer, my sme doma,
pozeráme vonku z okna
na susedov krásny zvonček,
či je pod nim dáky darček.

My ešte nič nemáme,
na Ježiška čakáme.
Pride k nám až po večeri,
či prinesie darček skvelý.

Susedia sú po večeri,
no my stále čakáme,
kedy už mama zavelí,
že ku stolu ísť máme.

Neklamný znak je to pre nás,
že Vianoce prišli zas.

Dominika VOJTEKOVÁ
a Šarlota DAVIDÍKOVÁ, 9.C

ČO SÚ VIANOCE

Keď sa v domoch v Terchovej rozliehala vôňa
koláčov, bol to neklamný znak, že nastali
Vianoce.

Ale tieto Vianoce boli iné ako zvyčajne.
Chýbal im sneh. Nedostatok tohto bieleho
potešenia nahradila vianočná atmosféra
v rodinách. Mamy a otcovia mali zrazu viac
času ako inokedy a všetci boli k sebe milší.

Aj keď tieto Vianoce Perinbaba na nás
šetrila, väčšina ľudí si ani neuvedomovala, že
Vianoce sú takmer bez snehu. Veď to nie je
podstatné.

Vianoce už síce skončili, ale ich nálada niekde
stále pretrváva, a to je ich čaro.

Tá troška snehu zmizne z povrchu zeme,
príroda sa začne prebúdzat', nastane jar. Ale
Vianoce môžu byť v našom srdci v každom
ročnom období.

Renáta JURČÍKOVÁ
a Mária ČAVOJSKÁ, 9.C

LÁSKA

Teba jediného som si vybrala,
s tebou najradšej by som ostala,
s tebou stále chcem tráviť čas,
len s tebou zajtra chcem byť zas.

Zo všetkých pre mňa si najkrajší,
zo všetkých pre mňa si najmilší,
no ani oči, pery ani vlasy
nie sú podstatou tvojej krásy.

Tvoje dobré srdce a správanie,
to ma vždy do kolien dostane.
Rozprávanie s tebou a iskrivé pohľady,
to vždy zaženie moje zlé nálady.

Každý deň na teba myslím,
chýbaš mi ako každému kyslík.
Si to najkrajšie, čo ma kedy stretlo,
si moja tma aj moje svetlo.

Počuť chcem tie dve slová silné a nekonečné:
Lúbim Ťa,
pre mňa vážne, pre iných zbytočné.
Ako čas plynie moje myšlienky o láske tiež,
ja sa však nevzdám, dúfam, že ty o tom vieš.

Veronika ONDRUŠOVÁ, 8.B

PRVÁ LÁSKA

Keď tvoj pohľad zazreli moje oči,
Keď tvoj dotyk zacítili moje ruky,
Keď tvoj hlas začuli moje uši ...

...Čosi vo mne podskočilo,
teplo mi srdce naplnilo,
v hrudi niečo silno bilo.
Zeby srdce lásku zacítilo?

Si pre mňa svetlom, ktoré mi svieti.
Si pre mňa cestou, po ktorej kráčam.
Si pre mňa cieľom, ktorý chcem dosiahnuť.
Si pre mňa život, ktorý chcem žiť len s tebou.

Adriána ONDRUŠOVÁ, 8.B

ANJEL

Bola som sama, prišiel si ty,
zmenil si môj život v najkrajší na celom svete,
odvtedy moje srdce patrí len tebe,
si ako anjel, ktorý ku mne zletel.
Zletel si ku mne z mojich snov,
krásnych na oblohe roztrúsených oblakov.

A moje srdce až po okraj naplnené láskou
k tebe
Ti darujem ďalší deň úplne celý.

Až zrazu anjel môj sa zmenil na diabla,
bol ako zo zlých snov, keď som sa naňho
usmiala.

Moje srdce už nebolo zaliate láskou k môjmu
drahému
bolo rozdelené na dve časti,
jedna plná sklamaním a tá druhá ešte stále
láskou.

Veronika MUCHOVÁ, 8.B

ĎAKUJEM TI ...

Láska je najkrajší cit človeka,
poznali ju aj ľudia praveka.
Každý má v sebe semienko lásky,
len si netreba na srdce dávať masky.

Ty si si tú masku na srdce dával,
tvrdil si, že si nikdy neľúbil,
vždy si mi na cestu mával
a zistil si, že si sa zaľúbil.

Náš vzťah bol plný nehy,
krásne básne si mi skladal,
aj keď napadli veľké snehy,
ty si všetko niest' vládla.

Svoje srdce si mi daroval,
za všetko si mi ďakoval,
že som Ťa ľúbiť naučila,
a že som ti nikdy nekrivdila.

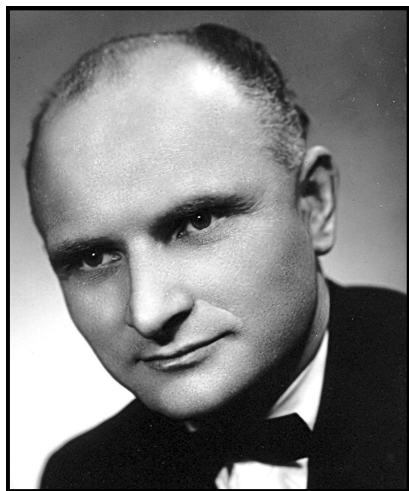
Teraz Ti ja niečo darujem,
je to jedno veľké ďakujem.
Za to, že si mi ukázal, čo je život
a nikdy si na mňa nikomu nehovoril krivo.

Anna Mária LAURENČÍKOVÁ, 8.B

OSOBNOSTI TERCHOVEJ (XXVI.)

Od konca roku 2005 uverejňujeme na stránkach našich novín seriál o popredných osobnostiach Terchovej. Ich stručné profily ponúkame na základe časového hľadiska, čiže od 17. storočia až po súčasnosť. V poradí dvadsiatou šiestou osobnosťou v dlhom rade bude po Jurajovi Jánošíkovi, Adamovi Františkovi Kollárovi, Jurajovi Czeiselovi, Alojzovi Chvastekovi, Františkovi Balátovi, Jozefovi Struhárňanskom, Jozefovi Bernátovi, Jozefovi Stašovi, Karolovi Skřipskom, Kolomanovi K. Geraldinim, Eugenovi Weinerovi, Milanovi Šaradinovi, Jozefovi Meškovi – Kvačekovi, Štefanovi Blahovi, Bohdanovi Ivanovovi, Vincentovi Rybárovi, Ondrejovi Bobáňovi, Jozefovi Weiderovi, Vincentovi Patrničakovi, Jozefovi Turčanovi, Jozefovi Šabovi, Mirovi Križovi, Stanislavovi Hanuliakovi a Vladimírovi Križovi **Štefan Patrničák**.

Štefan PATRNIČÁK

(6. 12. 1919 Terchová – 24. 12. 2008 Terchová)

hudobník

V medzivojnovom období 20. storočia sa začína aj v Terchovej postupne rozvíjať čulý spoločenský, kultúrny, duchovný i športový život. Pri formovaní jeho neľahkých začiatkov stáli okrem učiteľov a kňazov najmä mladí obetaví nadšenci, ktorým ležal na srdci osud a dôstojná životná úroveň obyvateľov rodnej dediny.

Štefan Patrničák bol najmladším členom dychovej hudby, ktorá vznikla v Terchovej zásluhou vedenia obce a telovýchovnej jednoty Orol v roku 1931 (mal vtedy 12 rokov). O činnosti dychovky napísal po takmer 65 rokoch zaujímavé svedectvo, ktoré vyšlo ako samostatná kapitola v knihe *Boli časy, boli...*

Štefan Patrničák s kapelou

„...To, že som bol najmladší v celom muzikantskom kolektíve, ma naplňalo veľkou hrdosťou, veď som bol rovnocenným partnerom starších mládenčov i ženáčov. V porovnaní s nimi som mal ešte dokonca niečo navyše. Išlo o takzvaný „nátisk“, ktorý

som získal pri vytrubovaní poľnicou (trúba bez piestov). Tá nikdy nemohla chybať na salaši, či už Podžiarom, alebo na Kravarskom. Len čo si pán kapelník všimol, čím disponujem, ihneď mi pridelil hlavný nástroj – kridlovku. Tento nástroj ma potom dlhý čas sprevádzal na mojich muzikantských cestách: či už to bolo pri hraní v Terchovej, vo vojenskej hudbe v rokoch 1938 – 1949, alebo v rôznych orchestroch, kde som hrával popri svojom zamestnaní“ (Š. Patrničák).

Dychová hudba účinkovala v Terchovej pri príležitosti všetkých významnejších cirkevných aj svetských sviatkov, niekoľkokrát hrala pri nedeľňajších bohoslužbách, odprevádzala pútnikov na Staré Hory, do Levoče i do Poľska, pri návrate ich vítala späť doma. Na objednávkou pravidelne hrávala na zábavách, majálesoch, školských slávnostiach, futbalových zápasoch, pohreboch, narodeninách rodákov a vplyvných osobností (mecenášov). Príležitostne sa predstavila aj mimo hraníc Terchovej (procesia do Višňového, Dolná Tižina, Priekopa...). Svoju prísľusnosť k telovýchovnej jednote Orol prejavovali členovia dychovky nosením orolských čapíc s krásnym orlím pierkom.

„Našími vystúpeniami, ktoré neboli motivované peniazmi, sme sa snažili čo najlepšie reprezentovať rodnú obec i telovýchovnú jednotu Orol. Vo väčšine prípadov hrala kapela zadarmo, respektíve za úhradu réžie a občerstvenia“ (Š. Patrničák, 1995).

Posledné jeho vystúpenia s dychovou hudbou sa uskutočnili na jar 1938. V letných a jesenných mesiacoch toho pamätného roka narukovali viacerí hudobníci – medzi nimi aj Š. Patrničák, ktorý sa o krátky čas stal vôbec prvým terchovským profesionálnym hudobníkom. (Ešte predtým si ho režisér Martin Frič vybral ako prvého alternanta postavy Janka v úspešnom filmovom spracovaní Jánošíka z roku 1935. Rolu Janka, ako je všeobecne známe, stvárnil iný Terchovec Filip Dávidík.)

Počas trvania Slovenskej republiky (1939 – 1945) pôsobil čatár Š. Patrničák ako vojenský muzikant v Prešove; v posádkovej dychovej hudbe hral na kridlovku. Iný terchovský hudobník, nedávno zosnulý Jozef Turčan, si nejdenný raz zaspomínal, ako mu jeho bývalý kapelník posielal z Prešova notový materiál. Išlo o stupnice, akordy, valčíky, polky, pochody a iný materiál, ktorý dokázal Turčan plnohodnotne zužitkovať. (Ako profesionál potom 36 rokov hral v hudbe ministerstva vnútra.)

Po skončení vojny pôsobil Š. Patrničák v Levickej posádke. V neďalekom Hronskom Beňadiku mali svoje sídlo saleziáni, pričom ich hospodárom bol ďalší rodák z Terchovej, Štefanov ujec Jozef Meško-Kvaček. Rehoľa saleziánov sa vždy orientovala na výchovu mládeže v modernejšom a najmä tvorivom duchu. Preto sa agilný J. Meško-Kvaček obrátil na mladšieho spolurodáka. Pracovné stretnutia oboch zanietých Terchovcov postupne vyústili do vzájomnej spolupráce medzi saleziánmi a vojakmi Levickej posádky. Pod

starostlivým vedením Š. Patrničáka účinkovali uniformovaní hudobníci na svätých omšiach, kultúrno-spoločenských a športových podujatiach, neskôr pribudla aj ich obetavá pomoc pri rôznych stavebných a poľnohospodárskych prácach. Osobitne treba spomenúť bohatý športový život, konkrétne futbalové, volejbalové a stolnotenisové turnaje, na ktorých sa okrem vojakov a saleziánov zúčastňovali i okolité obce. J. Meško-Kvaček, organizačná duša všetkých naznačených aktivít, so svojich spomienkach na toto obdobie uvádza, že na turnajoch sa hralo o „väčšie či menšie košíky, naplnené všakovakými dobrotami, no nechýbala ani fľaška alebo demižónik, naplnený spracovanou úrodou z tamojších viníc. Športové podujatia s dobrovoľným vstupným sme otvárali i uzavierali, ako ináč, hudbou. Hralo sa na počesť víťaza a všetko sa končilo zábavou...“

Po presťahovaní do Bratislavy sa Štefan Patrničák venoval hudbe len príležitostne a ťažko znášal, že od nej upustil (najčastejšie hrával doma). Pracoval ako hlavný zásobovač v Stavodistribúcii, kde sa podieľal i na organizovaní športových podujatí. Neskôr bol pracovníkom kádrového oddelenia Štátneho projektového typizačného ústavu. Po emigrácii dcéry ho preradili na post technického úradníka... Azda najväčšiu záľubu našiel v práci vo svojej záhrade, ktorej sa roky starostlivo venoval.

Literatúra: Cabada, P.: *Keď sa povie Terchová – vyznanie rodisku. Terchová 1994, s. 48 – 49; Patrničák, Š.: Keď u nás hrala dychovka. In: Cabada, P.: Boli časy, boli... Terchová 1995, s. 17 – 18; Spomienka na Štefana Patrničáka. In: Terchová, 20, 2009, č. 1, s. 7*

Peter CABADA

Štefan Patrničák s matkou a manželkou

„Mám nádej, že vyrastá nová generácia“ /Rozhovor s Ondrejom Krajňákom/

Naším novinám sa podarilo získať rozhovor s človekom, zbierajúcim materiály o osudoch ľudí, ktorí sa stali obeťami totalitného režimu. Nie nadarmo hovorí, že národ si musí pamätať svoju históriu, inak je odsúdený prežiť ju znovu. Dokumentarista Dr. Ondrej Krajňák, PhD., z Ústavu pamäti národa.

TERCHOVÁ: Pán Krajňák, Ústav pamäti národa je najmladšou inštitúciou na Slovensku a jeho činnosť je obširná. Mohli by ste vysvetliť najpodstatnejšie úlohy tejto ustanovizne?

Ondrej Krajňák: Ústav pamäti národa (ďalej ÚPN) je verejnoprávna ustanovizeň a zaoberá sa totalitným režimom na Slovensku od roku 1939 do novembra 1989.

Medzi jeho hlavné úlohy patrí:

- vykonávať úplné a nestranné hodnotenie doby neslobody, analyzovať príčiny a spôsob straty slobody, prejavy fašistického a komunistického režimu a ich ideológií,
- dávať podnety na trestné stíhanie zločinov a trestných činov,
- systematicky zhromažďovať a odborné dokumentačne spracovávať všetky druhy informácií, dokladov a dokumentov vzťahujúcich sa na dobu neslobody,
- poskytovať verejnosti výsledky svojej činnosti, vydávať a šíriť publikácie, usporadúvať výstavy, semináre, odborné konferencie, diskusné fóra, propagovať myšlienky slobody a obrany demokracie pred režimami podobnými nacizmu a komunizmu.

Mohol by som takto vymenúvať celý rad ďalších úloh, ale pre túto chvíľu to nie je podstatné.

TERCHOVÁ: V rámci svojho Multimediálneho projektu o obetiach totalitných režimov s názvom *Po stopách slobody* navštevujete stredné školy a univerzity, s cieľom priblížiť mladšej generácii prehodnotenie obdobia komunizmu v našej krajine. Premietanie dokumentárnych filmov, doplnené Vaším hovoreným slovom, vytvára fascinujúcu atmosféru. Kedy tento projekt vznikol, kde

všade ste zavítali a ako plánujete projekt zveľadiť, resp. rozširovať?

Ondrej Krajňák: Žijeme dvadsať rokov v demokracii. November '89 nám priniesol slobodu, ale neprivedol k ospravedlneniu tých, ktorí nám ju zobrali. Rýchlo sme zabudli na 70 000 rehabilitovaných politických väzňov. Zabudli sme na desaťtisíce odvečených do koncentračných alebo pracovných táborov. To, že dnes môžeme slobodne cestovať alebo študovať, je zásluhou mnohých politických väzňov, ktorí pre svoje presvedčenie obetovali život aj slobodu.

Multimediálny projekt *Po stopách slobody* je výzvou pre tých, ktorí sa neboja pozrieť pravde do očí. Chceme objaviť statočných a odsúdiť falošných. Žiaľ, prežívame obdobie, keď sa prenasledovaní aj prenasledovatelia pre spoločnosť stali anonymní. Následky sú hrozivé. Na strane prenasledovaných životné sklamanie, bezmocnosť dovoliť sa spravodlivosti a práva, nedôvera voči sebe, okoliu a spoločnosti. Na strane prenasledovateľov pocit bezúhonnosti, relativizovanie pravdy, arogancia, zneužívanie moci a zneužívanie nových príležitostí. To, že prenasledovatelia majú dnes vyššie dôchodky ako prenasledovaní, hovorí za všetko. Opierame sa o aktívnu spoluprácu slovenských vysokých škôl, najmä katedrií histórie, žurnalistiky, masmediálnej komunikácie, prípadne sociológie, politológie a práva. Študentom premietame dokumentárne filmy a potom živo diskutujeme. Forma je rôzna. Niekomu vyhovuje odborný seminár, iným projekcia, workshop, diskusia a podobne. V tomto čase sa do projektu zapojilo 27 katedrií slovenských vysokých škôl. V mesiaci november prebehli v dvanástich slovenských mestách zoznamovacie kolá, kde sme vyzvali študentov k aktívnej spolupráci na projekte.

TERCHOVÁ: Dnešní dvadsiatnici sa už narodili v slobodnej krajine a na spartakiádu, súdružky alebo Tuzex pozerajú s úsmevom na tvári. Toto je však len jeden pohľad. Vy sa usilujete o ten druhý – nemoc komunizmu, jeho pravá tvár a prečo je November 1989 pre nás nezabudnuteľný deň. Aká je spätná väzba počas Vašich seminárov? Nazeráte na budúcnosť optimisticky?

Ondrej Krajňák: Jedna z úloh ÚPN je podávať úplné a nestranné informácie o dobe neslobody. Zatiaľ, čo okolité postkomunistické krajiny si čoraz intenzívnejšie uvedomujú potrebu pamäťových inštitúcií, na Slovensku sa stávame svedkami systematických a cieľených útokov na zrušenie ÚPN – naposledy z dôvodu hospodárskej krízy. Informácie o komunistickej diktatúre sú relativizované, novembrové rokovania škandalizované, úprimné iniciatívy odporcov bývalého režimu spochybňované. Dnes sú rezidenti Štátnej bezpečnosti (ďalej ŠtB) ako svedkovia privolaní na súdy za účelom, aby vyvracali to, že niekoho oprávnené zaregistrovali. Mám osobnú skúsenosť s dvojročnými priesťahmi v súvislosti so zaradením šiestich dokumentárnych filmov ÚPN do vysielania verejnoprávnej televízie. Pre porovnanie, v Českej televízii takéto filmy vysielajú každý týždeň. A tak sa stáva, že mladi

ľudia nevedia nič o slovenských občanoch, odvečených do ruských Gulagov. Nevedia nič o politických väzňoch a ťažbe uránovej rudy v Pribrame alebo Jáchymove, málo vedia o invázii vojsk Varšavskej zmluvy v auguste 1968. Stáva sa nám, že žiaci ešte aj na stredných školách si pletú august '68 s novembrom '89. Nie je to možno chybou študentov, ale prístupu spoločnosti k tak dôležitým témam. Mam však nádej, že vyrastá nová generácia, ktorá sa úprimne zaujíma o našu minulosť a nedovolí privatizovať skutočnú pravdu o komunistickej diktatúre.

TERCHOVÁ: Ste autorom dokumentov *Prežili sme Gulag* a *Sviečková manifestácia*, pod režijnou taktovkou Vašich kolegov vznikli snímky ako napríklad *Jáchymovské peklo* (Kristína Vlachová), *November +20* (Tomáš Vitek)... Keďže všetky vyšli z dielne ÚPN, kde sa dajú alebo budú dať tieto filmy plné silných výpovedí ešte vidieť?

Ondrej Krajňák: Filmy ÚPN chceme najskôr prezentovať prostredníctvom verejnoprávnej televízie. Vzhľadom na jej zastúpenie to môže byť dlhodobý proces. Následne chceme tieto filmy prezentovať prostredníctvom iných televízií, aj lokálnych, aby sa ľudia dozvedeli pravdu o minulosti. V nie poslednom rade chceme filmy šíriť na školách a prostredníctvom nášho časopisu *Pamäť národa*. Možno v poslednej fáze by sme ich ponúkali širokej verejnosti. Preferujeme filmové projekcie, na ktorých sa môžu zúčastniť naši tvorcovia a historici. Diskusie po filme zanechávajú v divákoch živé spomienky.

TERCHOVÁ: Počas kompletizácie materiálov na spomínané filmové dokumenty ste sa stretli s množstvom ľudských osudov. Zrejme nebude ľahké konkretizovať jeden z nich, pretože všetky majú obrovskú veľkosť, ale predsa mi nedá – príbeh Emila Šveca z Piešťan...

Ondrej Krajňák: Ako dokumentarista považujem za povinnosť podeliť sa s vami o konkrétne prípady z nakrúcania. Emil Švec bol v päťdesiatych rokoch študentom medicíny. Byval v Piešťanoch a keďže neďaleko jeho bydliska bolo letisko, na športových lietadlách sa naučil lietať. A to mu bolo neskôr osudné. V tom čase sa v Piešťanoch formovala odbojová protikomunistická organizácia Biela légia. Emil spozoroval neblahé praktiky nastupujúcej diktatúry a zapojil sa do protikomunistického odboja. V krátkom čase ho orgány ŠtB zaistili a odsúdili na šesť rokov väzenia. Po prepustení sa rozhodol ujsť na Západ. Vedel lietať, ukradol lietadlo a za dramatických okolností preletel do Rakúska. Tam sa na neho zavesil agent ŠtB Múdry, ktorý ho vylákal na hraničné pásmo pod zámienkou odovzdania dôverného listu. V hraničnom pásme ho prepadal ďalší agenti a odviekli naspäť do Československa. Nasledovalo dlhoročné väzenie. V auguste 1968 bol prepustený, ale po invázii spojeneckých vojsk Varšavskej zmluvy sudca Minárik jeho rehabilitáciu neukončil. Naopak, dal mu dosediť zvyšných 5 rokov. Emil Švec sedel v komunistických väzeniach spolu 17 rokov. Keď v roku 1993 rozhorčený napísal na Najvyšší súd, že sa nikto jeho prípadom

nezaobrá a že tí, čo ho súdili, sú aj dnes na najvyšších miestach v justícii, dostal v tom istom roku ešte tri mesiace a podmienku za urážku súdu!

Ďalej si spomínam na pani Helenku Kordovú a jej manžela Alexandra, ktorého väzenskí vyšetrovatelia umučili na smrť. Helenkin syn, šesťročný Sáša, sa so svojou mamou stretol po desiatich rokoch. Spomínam si tiež na pani Novákovú, ktorej ŠtB vytrhla z náručia dvojročnú dcérku a poslala ju na prevýchovu do Detského domova. Pamätám si na sestru Vladimírove, ktoré niekoľko rokov čakali na svojho otca, kým sa im vrátil z väzenia... Som presvedčený, že mnohé výpovede sú námetom na celovečerný film.

TERCHOVÁ: Na záver mi dovoľte poďakovať Vám za čas a hodnotné výpovede. Aké sú plány Ústavu pamäti

národa do blízkej budúcnosti? Čo všetko môže široká verejnosť očakávať?

Ondrej Krajňák: V roku 2009 sme v ÚPN zorganizovali viac ako 150 videoprojekcií na školách a pre širokú verejnosť. Konečne, po dlhých rokoch, sa rozhodla Slovenská televízia prijať štyri naše filmy do svojho vysielania. Na tento rok sme dostali prísľub, že odvysiela ďalších šesť zo série trinástich dokumentov z dielne ÚPN. Okrem toho sme v uplynulom roku rozbehli s TV JOJ týždenný cyklus *Neumľčaní*; každý víkend v jej hlavnom spravodajstve predstavujeme jedného z pamätníkov ÚPN. V tomto roku v spolupráci s Trigon production rozbiehame 42-dielny týždenný dokumentárny cyklus s názvom *V pazúroch totality*. Veľmi nám záleží na tom, aby sa ľudia dozvedeli o zločinoch, ktoré totalitné režimy napáchali. Konečným cieľom

tejto informačnej kampane je, aby sme v spoločnosti vyvolali odpor voči akejkoľvek nepravosti, ktorá bola, je a bude páchaná na ľuďoch.

Kto je Dr. Ondrej Krajňák, PhD.?

Člen Klubu tvorcov pre deti a mládež pri Slovenskom syndikáte novinárov. Autor dokumentov *Prežili sme Gulag a Sviečková manifestácia*; momentálne pracuje v Ústave pamäti národa ako vedúci referátu Oral history a dokumentárneho filmu. Popri tom vedie multimediálny projekt *Po stopách slobody*, cestuje po slovenských školách a približuje mladšej generácii nehu komunizmu a význam slobody.

Pripravil Václav BOBÁŇ
Foto: Božena BALUCHOVÁ

Je šanca i túžba postúpiť do 5. ligy

Vážení priaznivci športu a zvlášť futbalu!

Vo vianočnom čísle novin sme vám priniesli výsledky i tabuľky našich mužstiev po polčase sezóny 2009/2010, ktoré najlepšie vypovedajú o tom, ako si terchovskí futbalisti, od najmenších po dospelých, počínajú na futbalových trávnikoch. Na ilustráciu uvediem ešte zopár poznámok.

Mužstvo dospelých vedené novým trénerom Milanom Moravčíkom má šancu i túžbu postúpiť do 5. ligy, čo je reálny i splniteľný cieľ, takže držíme palce. Dorast po famóznom úvode (7 zápasov bez prehry) ku koncu poľavil, no i tak figuruje v natlačenej tabuľke na 7. mieste, s domácou dohrávkou na jar s Oravskou Jasenicou k dobru. Pri žiakoch treba spomenúť fakt, že postúpili do III. ligy, pričom aj pre nováčikovské zbieranie skúseností a zoznamovanie sa s novými súpermi zatiaľ figuruje v druhej časti tabuľky. Pokiaľ ide o mladších žiakov, Krajský futbalový zväz v ich prípade tabuľky nevedie, keďže sa hrá podľa modifikovaných pravidiel (brány 5x2 m postavené na šestnásťke, neplatí ofsajd, hrá 8 hráčov v poli + brankár, strieda sa hokejovým spôsobom...) a o postupujúcom, respektíve zostupujúcim i tak rozhoduje

poradie u starších žiakov.

V súčasnosti všetky mužstvá „zarežávajú“ v zimnej príprave na odvetnú časť sezóny; využívajú dostupné možnosti miestneho ihriska, telocvične, respektíve umelej trávy. Mužstvo dospelých sa posilnilo o strelca Ladislava Heisera zo Zádubnia, ktorý už viac sezón presvedča, že góly strieľať vie. Nasledovať budú aj prípravné zápasy podľa stavu počasía a futbalových plôch. Prípravky a mladší žiaci už v priebehu januára absolvovali halové turnaje v Žiline. Počas februára absolvujú starší žiaci turnaje na umelej trávě v Žiline Závodí.

V septembri 2009 sa konala i členská schôdza FK Terchová, ktorá zvolila na post predsedu klubu Ján Kováča, za členov výboru klubu Jozefa Miču, Pavla Michálka, Róberta Boženika a Mariána Zajaca. Pokladníkom sa stal Filip Komačka. Sme radi, že ponuku na spoluprácu v FK prijal dlhoročný terchovský futbalista a spolujiteľ firmy Damit Jožko Mičo, ktorý sa stal významným partnerom v organizácii klubu. Na tomto mieste chcem spomenúť a poďakovať sa aj pani Evke Mičovej, ktorá pre mužstvo dospelých a všetkých trénerov zakúpila reprezentačné vychádzkové súpravy. Cieľom nového vedenia je tak okrem športového napredovania aj zaangažovanie ďalších ľudí do chodu klubu tak, aby jeho celková činnosť prispela k šíreniu dobrého mena našej obce.

Do Jedenástky ObFZ Žilina za rok 2009 sa vďaka svojim výkonom dostali aj hráči z FK Terchová. Prvý zľava v hornom rade je Štefan Brežný, druhý zľava v dolnom rade Vladimír Hanuliak.

Život a činnosť futbalových klubov, náš nepredstavuje nijaký výnimku, nie je jednoduché zabezpečiť – či už po stránke personálnej, ale najmä finančnej. Preto okrem vyššie spomínaných osôb chceme poďakovať obci Terchová, ktorá rozhodujúcou mierou kryje náklady na činnosť FK. Sú tu však aj ďalší, ktorí nám uplynulý rok v nemalej miere pomohli: Apartmány Terchová – Slovák, bratia Marunovci, Pavol Michálek, František Zicho, Viktor Vallo, Ján Miho, Jozef Dávidík, Jaroslav Adamovský – JAS ABM, Jozef Dikoš – Stefanová, Stefan

Cingel – Starý dvor, Vladimír Jurčík, Libor Grenčík – Zbojnická pivnica, Jaroslav Ondruš, František Stráňava, Peter Chrapčík, Viktor Holúbek, Ľubo Fratrik, Pohostinstvo Turčan, Stavebniny Papánek. Ak som na niekoho zabudol, ospravedlňujem sa. Ešte raz vďaka!

Vážení priaznivci, chceme vás pozvať na jarné zápasy na terchovskú Sihlu, aby ste svojím povzbudzovaním pomohli našim mužstvám naplniť ich predsavzatia.

Marián ZAJAC

Futbalový turnaj MŠK Žilina – prípravky

16. 1. 2010 sa naši prípravkari predstavili na halovom futbalovom turnaji v Žiline, kde si počínali veľmi dobre:

Bytča – Terchová	1:2	góly: J. Zicho, D. Švec
Terchová – Kam. Poruba	4:1	góly: D. Švec, M. Mažgút, E. Sekerka, M. Hrnko
Rajec – Terchová	1:5	góly: D. Švec 2, M. Hrnko, M. Mažgút, J. Zicho
Terchová – H. Hričov	1:3	gól: M. Hrnko
Terchová – Zbyňov	1:1	gól: D. Švec
Terchová – MŠK Žilina	3:3	góly: M. Mažgút, M. Hrnko, E. Sekerka

1. H. Hričov	5 0 1	19:3	15
2. Terchová	3 2 1	16:10	11
3. MŠK Žilina	2 4 0	10:8	10
4. Bytča	2 2 2	4:5	8
5. Zbyňov	2 2 2	6:5	8
6. Rajec	1 1 4	4:15	4
7. Kam. Poruba	0 1 5	4:17	1

FK Terchová reprezentovali: Peter Lacúch (vyhlásený za najlepšieho brankára), Ľubo Kvočka, Jozef Zicho, Dávid Švec, Erik Sekerka, Matúš Konštiak, Matej Mažgút, Martin Hrnko, Mirko Ďurko a Dávid Michálek.

POZNÁMKA: Informácie o konaní rôznych športových podujatí, ktoré by mali byť uverejnené v novinách TERCHOVÁ, môžete v prípade záujmu volať na t.č. číslo 0903 515 606 – Marián ZAJAC.

Investícia do Vašej budúcnosti

op | žp

EURÓPSKA ÚNIA

Tento projekt je spolufinancovaný Kohéznym fondom
a Štátnym rozpočtom SR

Terchová - Struháreň, prívod vody zo zdroja Balátovia

Prioritná os: 1. Integrovaná ochrana a racionálne využívanie vôd
Operačný cieľ: 1.1 Zásobovanie obyvateľstva pitnou vodou
z verejných vodovodov

Tento projekt je spolufinancovaný Kohéznym fondom a Štátnym rozpočtom SR v rámci Operačného programu Životné prostredie.

Hlavný cieľ projektu:

Skvalitnenie zásobovania obyvateľov Terchovej pitnou vodou z verejného vodovodu rozšírením infraštruktúry a záchytným nového vodného zdroja

Špecifický cieľ projektu 1:

Zvýšenie napojenosti obyvateľov obce na verejný vodovod s dĺžkou 8285 m.

Špecifický cieľ projektu 2:

Zlepšenie ochrany životného prostredia tejto turistickej oblasti obmedzením využívania regulovateľných individuálnych vodných zdrojov.

Prijímateľ: Obec Terchová, Sv. Cyrila a Metoda č. 96, 013 06 Terchová

Miesto realizácie projektu: obec Terchová/ Žilinský kraj / Stredné Slovensko

Dátum začatia realizácie projektu:	09/2008
Dátum ukončenia realizácie projektu:	06/2010
Celkové uznateľné náklady:	3 262 619,77 EUR
• 85% NFP z prostriedkov EÚ vo výške:	2 773 226,80 EUR
• 10% NFP z prostriedkov ŠR SR vo výške:	326 261,98 EUR
• 5 % vlastné zdroje vo výške:	163 130,99 EUR

RIADIACI ORGÁN: Ministerstvo životného prostredia SR

„dopytovo - orientovaný projekt“